

Universitätsbibliothek Paderborn

Summula Casuum Conscientiæ

In Qva Agitvr De Præceptis Ecclesiæ, De Officio Confessarii, Ac De
Censvris

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ Agrippinæ, 1652

Articulus IV. De tertio effectu interdicti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41572

possunt Missar, & officiis interessere. Verum probabilius, & tutius videtur, non alia eo tempore sumi posse Sacraenta quam quæ extra hos dies recipere licet.

Tempore interdicti localis generalis, possunt admitti ad diuina officia quæ secreto fiunt, omnes clericici non coniugati, modo non dederint causam interdicto, vel alijs impedimentum non habent.

Eodem tempore non tantum clerici, & Religiosi tenentur diebus festis sacro interessere, sed etiam ex probabiliori & communiori sententia, laici qui habent priuilegiū assistendi tunc diuinis officiis. Quia cum iam respectu illorum impedimentum interdicti sufficierat ablatum sit, nulla est ratio cur non tebeatur præceptio Ecclesiae satisfacere.

Possunt etiam famuli, in comitatu dominorum habentium priuilegium, sacris interessere: quod tam non extendi non debet ad eos, qui causam interdicto culpabiliter dederunt.

Aliqui dicunt posse non interdictum audire Missam Sacerdotis nominatim interdicti, modo eum non inducat ad celebrandum, oppositum tamen videtur probabilius, & securius.

ARTICULUS IV.

De tertio effectu interdicti.

PER interdictum generale locale prohibitum est, ne quis in tali loco habeat Ecclesiasticam sepulturam, nisi sit persona à iure exempta, vel speciale habeat priuilegium ab homine.

Vnde tempore talis interdicti non possunt fideles siue adulti, siue infantes sepeliri in Ecclesia consecrata, aut benedicta, neque in coemeterio benedicto, inibi existente.

Clericitamen qui seruarunt interdictum, nec ei causam

sauسام dederunt, possunt sepeliri in Ecclesia, etiam cum officio Missæ, & defunctorū, dummodo id fiat submissa voce, ianuis clausis, sine pulsu campanarum, &c. Quod si expleto officio, corpus in cœmeterium extra Ecclesiam deferendum sit, id in silentio fieri debet: quomodo etiam per vias ad Ecclesiam deferendum est.

Nomine clericorum intelliguntur omnes clerici, qui gaudent priuilegio clericali. Iten: Religiosi non modo professi, sed etiam Novitiij. Quare ii omnes tempore interdicti generalis localis, sepeliri possunt in loco sacro modo predicto.

Aliqui probabilitate putant, eum qui ex priuilegio potest tempore interdicti, diuinis officiis interesse, posse etiam in loco sacro sepeliri. Verum cum tres effectus interdicti numerentur ut distincti, priuilegium ex probabiliori sententia, non debet extendi ab uno ad alium. Vnde et si licet celebrare solemniter officia diuina in supradictis festinitatibus, non sequitur quod tunc moriens possit in loco sacro sepeliri.

Laici qui tempore interdicti moriantur, debent sepeliri in loco aliquo non benedicto. Quod si in loco interdicto sepulti sunt, debent exhumari ut alibi sepeliantur. Sitamen non sunt specialiter interdicti, nec causam culpabiliter dederunt interdicto, possunt transferri ad locum non interdictum, ibique Ecclesiastica sepultura frui.

Laicus qui tempore interdicti, sepultus est in loco non sacro, cessante interdicto potest transferri ad locum sacrum, saltem si non dedit causam interdicto, aut quanavis dederit, si pœnitens decessit.

Sepulchræ prohibitio non tantum habet locum in interdicto locali generali, sed etiam, & multo magis in speciali. Clerici tamen Ecclesiarum specialiter interdictæ, possunt in ea sepeliri, immo & ex multorum sententia, clerici extranei.

Etsi

Etsi iura prohibeant ne personæ, quæ interdicto generali personali subiacent, officia diuina audiānt, aut Sacra menta recipiant, non tamen propter ea sibi priuant Ecclesiastica sepultura.

Quod si interdictum personale sit speciale, certum est eo ligatum, siue sit laicus, siue clericus, non posse antequam absoluatur, in loco sacro sepeliri; modo speciatim denunciatus sit interdictus.

Interdictus ab ingressu Ecclesiaz, non potest in Ecclesia diuina officia audire, vel celebrare, nec frui Ecclesiastica sepultura, si impoenitens moriatur. Poterit tamen sic interdictus, in priuato oratorio facere, vel audire Sacrum.

Non pauci putant eiusmodi interdictum posse Sacra menta in Ecclesia recipere, quando diuina officia non recitantur; quia interdictus ab ingressu Ecclesiaz, non est priuatus vsu sacramentorum, sed tantum vsu diuinorum officiorum, & sepulturæ. Verum quia hæc ratio ex nullo iure probatur opposita sententia nobis probabili or videtur; cum enim quis ab ingressu Ecclesiaz simpliciter interdictus est, non est ratio cur p. r se loquendo, magis ei liceat in Ecclesia Sacra menta recipere, quam diuinis officiis in teresse.

Propter interdictum non priuatur quis vsu iurisdictionis exterioris; Vnde potest interdictus etiam denunciatus, excommunicare, & ab excommunicatione absoluere.

ARTICVLVS V.

De peccatis, & poenis violantium interdictum,

IN primis violare interdictum in materia Sacramentorum, est ex genere suo peccatum mortale. Quod non tantum verum est, quando interdictum est personale speciale, sed etiam quando est personale generale, aut tantum locale.

Clerici

